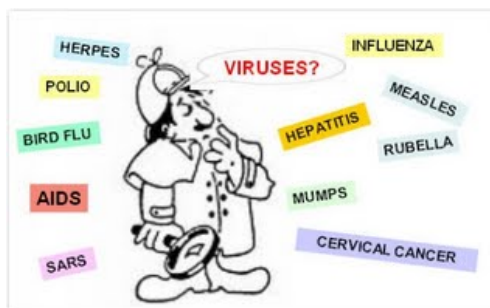
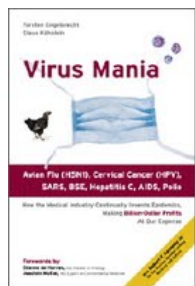

ТЕОРИЯТА ЗА ВИРУСИТЕ

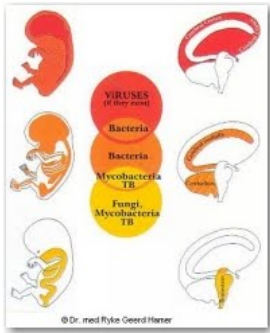
През 1995 г., Джералд Джейсън (Университетът Принстън) публикува книгата си „Тайната наука на Луи Пастър“. Познавайки се на лабораторни записки от Пастър, проф. Джейсън излага **теорията на Пастър за бацилите** като **основана на подправени данни**. Въпреки доказателствата, че Пастър е извършил научна измама, неговата теория все още управлява съвременната медицина и наука. Имайки предвид също така, че няма солидни научни доказателства за това, че вирусите са причината за болестите, включително и рака, това означава че световните ваксинационни програми, прилагани на цялото население, най-вече на деца и възрастни, се основават на научна измислица.

В книгата си „Вирус мания“ (немска, 2006 г.), журналистът Торстен Енгелбрехт и Клаус Кьонлайн, лекар по вътрешни болести, разкриват, че „заразните“ и „смъртоносни“ вируси, като вирусът на **хепатит С**, **ХИВ**, **HPV-вируса** (претендиращ, че причинява рак на маточната шийка), вирусът на **птичия грип** или **полиомиелитния** вирус, не са, както широко се пропагандира, микроби, които „нападат“ човешкия организъм, а тези предполагаеми вируси са всъщност микрочастици, образувани от самите клетки на тялото.

Авторите пишат: „Съществуването на тези т.нар. „вируси убийци“ трябва първо да бъде доказано. И точно тук се появява проблемът. **Логически, научно обосновани доказателства никога не са били представяни**, въпреки, че това е много лесно – да се вземе кръв от пациента, да се изолира един от тези вируси в чиста форма, с пълния му генетичен материал (геном) и в цялостен вид и след това да се наблюдава с електронен микроскоп. Но тези важни първоначални стъпки никога не са били направени с вируса H5N1 (човешкият вариант на птичия грип), с т. нар. хепатит С вирус, с ХИВ и с много други неща, които официално се наричат вируси и се обрисуват като атакуващи „диви зверове“. **„Определено никой все още не е открил съответната вирусна структура в кръвния серум на болните от т. нар. хепатит С. Както е и при ХИВ - чистият вирус, необходим за точното му определяне, все още не е намерен.“**

Това обяснява защо днес медицината се опитва да „докаже“ съществуването на вируси по индиректен начин, което означава, че заключенията се правят на база ръста на антитела, т.е. има наличие на вируси и следователно на „инфекциозно заболяване“. Същият метод се използва и за да се „докаже“ съществуването на „метастатични ракови клетки“. Но както авторите на *Вирус Мания* подчертават много точно, **„тестовите за антитела доказват само наличието на антитела - не наличие на вируси или части от вируси, за каквито са направени**. Това означава, че докато вирус или част от клетка (антиген) не бъде точно определен, никой не може да каже на какво реагира тестовите за антитела.“

Ако все пак вируси съществуват, то те – по линия на еволюцията – биха подпомагали възстановяването на ектодермалните тъкани! Позовавайки се на ползотворната роля на микробите, вирусите не биха били причина за болести, а биха изпълнявали жизненоважна роля по време на лечебния процес, например на кожата (херпес, шарка), на жлъчните канали на черния дроб (хепатит), на носната лигавица (грип), на маточната шийка (HPV-вирус) и т.н.

От гледна точка на ГНМ, така нареченият СПИН е комбинация от симптоми, които са резултат от множество конфликтни шокове.

От гледна точка на Четвъртия биологичен закон на ГНМ и липсата на научни доказателства, че вируси са причината за инфекциозните болести, „ваксинирането“ е неоправдано.

Д-р Хамер: „Тези, които разбират Петте биологични закона са свободни от контрола.“

www.LearningGNM.com

Информацията в тази статия не замества професионалния медицински съвет!